

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομή ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ
1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

12 Φεβρουαρίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΜΑΝΘΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Μάνθος Οικόνμου

Ὁ Μάνθος Οικονόμου, γραμματεὺς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, οὗ ἡ σύνεσις εἶχε καταστῆ παρομιακῆ, —γνωστὴ εἶνε ἡ ἡπειρωτικὴ παρομιὰ «Τοῦπε ὁ κὺρ Μάνθος», ταυτόσημος τῷ Ἀυτὸς ἔφα τῶν ἀρχαίων, —σπουδαίαν κατέχει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος θέσιν, οὐ μόνον διότι ἡ μεσολάβησις αὐτοῦ μέγα δυναμένου παρὰ τῷ βεζιρῇ πολλοὺς τῶν ὁμογενῶν ἔσωσε κατὰ διαφόρους περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας πρὸ πάντων, ἣν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν προσήνεγκε, μυστικῶς εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρίαν τοὺς πλείστους τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ δεσπότη τῶν Ἰωαννίνων ὑπηρετούντων Ἑλλήνων, ὧν διαπρεπέστεροι εἰσὶν ὁ Καραϊσκάκης, ὁ Ἀνδρουτζός, ὁ Γρίβας κλπ. Ὁ Μάνθος καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεκλείσθη ὁ Ἀλῆς συνελήφθη ὑπὸ τῶν Σουλτανικῶν καὶ ἐκαρκομηθῆ ἐν Μετζόβω.—Τὸ πρωτότυπον τῆς ὑπογραφῆς του ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου.

Σ. τ. Δ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ

Ἐκ τῶν τοῦ Σαμουὴλ Σμάιλς.

Ἡ τρικυμία κατὰδεικνύει τὴν ἐπιδειξιότητα τοῦ ναύτου ἢ ἀνδρείαν τοῦ στρατιώτου μετρεῖται ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Ἐν ταῖς στιγμαῖς δὲ μᾶλλον τῶν κινδύνων διδασκόμεθα νὰ γνωρίζωμεν κάλλιον τοὺς ἀνθρώπους.

ΔΑΝΙΗΛ.

Ἐὰν διανοεῖσαι νὰ ἐπιχειρήσῃς εὐγενῆ ἐπιχειρήσῃς, καὶ νὰ μὴ ἀποκάμῃς μέχρι τῆς ἐπιτυχούς αὐτῆς ἀποπερατώσεως, πρέπει ἡ καρδίᾳ σου νὰ συντριβῇ ἐν τῷ ἀγῶνι. Ἐὰν δύνῃσαι νὰ ὑπερνικήσῃς οἰονδήποτε πρόσκομμα, τότε ἡ ὥρα ἤγγικε.—Θάρρος γενναία ψυχὴ! Σὺ θὰ λάβῃς τὴν ἀμοιβὴν, Σὺ θὰ φθάσῃς εἰς τὸν σκοπόν.

Κ. ΜΑΚΑΥ.

Τὸ ἥρωϊκὸν παράδειγμα τῶν παρελθόντων χρόνων εἶναι ἡ κυρία πηγὴ τοῦ θάρρους ἐκάστης γενεᾶς. Οἱ ἄνθρωποι θαδίζουσιν ἡρέμα πρὸς τὰς ἐπικινδυνωδεστέρας τῶν ἐπιχειρήσεων,

ἐλκόμενοι πρὸς τὰ πρόσω ὑπὸ τῆς σκιάς τῶν γενναίων, οἵτινες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ζωῇ.

HELPS.

Ὁ κόσμος ὀφείλει πολλὰ εἰς τοὺς ἀνδρείους ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τῆς φυσικῆς βίωσις, ἐν ἣ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξισωθῶμεν πρὸς τὰ ζῶα. Ὁ γενναῖος, ὁ σιωπηλῶς ἐργαζόμενος, ὁ ὑφιστάμενος πολλὰς πικρίας ἐκ τοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ καθῆκον ἔρωτος, πράττει ἔργα ἡρωϊκώτερα τῶν ἔργων τῆς φυσικῆς ἀνδρείας, ἣν ἀνταμείβουσι διὰ τιμῶν καὶ ἀξιομάτων ἢ διὰ δαφνῶν συνήθως βεβαμμένων εἰς τὸ αἷμα.

Ἡ ἠθικὴ τόλμη χαρακτηρίζει τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος ἢ τόλμη τοῦ λέγειν τὸ ἀληθὲς, τοῦ εἶναι δίκαιον καὶ ἐντιμον, τοῦ ἀνθίστασθαι εἰς τὸν πειρασμὸν καὶ τοῦ ἐκπληροῦν τὸ καθῆκον. Ἄνῆρ ἢ γυνὴ μὴ κάτοχοι τῆς ἀρετῆς ταύτης δυσκόλως δύνανται νὰ διατηρήσωσι τὰς λοιπάς.

Ἐκάστη πρόοδος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἀνθρώπων παρήχθη ἐν τῷ μέσῳ δυσχερειῶν καὶ ἀντιδράσεων. Ἀπεπερατώθη δὲ καὶ ἐσερεύθη δι' ἀνθρώπων ἀτρομήτων καὶ καρτερικῶν, ὑπερτερούντων τὸν πλησίον κατὰ τὸν νοῦν. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ μεγάλοι ἐφευρεταὶ, οἱ μεγάλοι φιλοπάτριδες ἄνδρες καὶ οἱ μεγάλοι ἐργάται. Οὐδεμία ἴσως ἀρετὴ ἢ διδασκαλία ὑπῆρξεν, ἥτις ὅπως ἀναγνωρισθῆ δὲν εἶχε νὰ παλαίσῃ κατὰ τῆς συκοφαντίας, τῆς διαβολῆς καὶ τῆς καταδιώξεως. «Πανταχοῦ, λέγει ὁ Χάινε, ὅπου μέγας νοῦς ἐξήνεγκε τὰς ἰδέας του, ἀπήντησε τὸν κρατίου τύπον.»

Οἱ Ἀθηναῖοι κατεδίκασαν τὸν Σωκράτην νὰ πῖν τὸ κώνειον διότι αἱ διδασκαλαὶ αὐτοῦ ἦσαν ἀντίθετοι πρὸς τὰς προλήψεις καὶ πρὸς τὰς φατρίας τῶν χρόνων ἐν οἷς ἔζη. Κατηγορήθη ὅτι διέφθειρε τὴν νεολαίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐξεγείρων αὐτὴν κατὰ τῶν πολιούχων θεῶν, τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῆς πολιτείας. Εἶχε δὲ τὴν γενναϊότητα νὰ καταφρονήσῃ οὐ μόνον τὴν τυραννίαν τῶν δικαστῶν του, οἵτινες κατεδίκασαν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν δῆμον, ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ νοήσῃ τὴν διδασκαλίαν του.

Πόσοι δὲ μεγάλοι ἄνδρες καὶ ἰδεολόγοι δὲν καταδιώχθησαν ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας!

Ὁ Γαλιλαῖος εἶναι εἷς τούτων, ὁ Ρογῆρος